

วารสาร

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Journal of Humanities and Social Sciences
Suratthani Rajabhat University

ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2561

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Journal of Humanities and Social Sciences
Suratthani Rajabhat University

เจ้าของ
ที่ปรึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณาธิการ
รองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลัย กาลวิบูลย์
อาจารย์จิรวรรณ ศรีหนูสุด
ศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา สาและ
ศาสตราจารย์ ดร.ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ปรีชา กาญจนาคม
รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน
ดร.สายสวาท เกตุชาติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรศักดิ์ ทองนุ้ยพรหมณ์
อาจารย์วนิษา ดิคำ
อาจารย์พงศ์เทพ แก้วเสถียร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ข้าราชการบำนาญ
ข้าราชการบำนาญ
ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สำนักงานกองบรรณาธิการ

นางสาวซาปิร่า ละเหร์
อาจารย์อมรรัตน์ แซ่กวาง
อาจารย์อรอ่า ไพ่นิบิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ เผือกคง
Mr. Christopher John Hawes

สำนักงาน

สำนักงานกองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
272 หมู่ 9 ต.ขุนทะเล อ.เมืองฯ จ.สุราษฎร์ธานี 84100 โทร. 0 - 7791 - 3363 ต่อ 1163
E - mail: jhs@sru.ac.th

จำนวนพิมพ์
พิมพ์ที่

1,000 เล่ม
บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
30/2 ม. 1 ถ.เฉวงวิถิ ต.โคกขาม อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
โทร. 02 - 401 - 9401 - 7 , 085 - 918 - 7426 โทรสาร. 02 - 401 - 9417
E - mail: sale@pimdee.co.th

จัดรูปเล่ม

นางสาวซาปิร่า ละเหร์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI เป็นวารสารกลุ่มที่ 1 พ.ศ. 2560

ต้นฉบับทุกเรื่องพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ด้วยรูปแบบ Double - blind Peer review เฉพาะสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การตีพิมพ์บทความจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากกองบรรณาธิการเป็นลายลักษณ์อักษร

บทบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่งในภาวการณ์ปัจจุบันเปรียบเหมือนรถที่ใส่เกียร์ว่าง คนขับเพิ่งหัดขับ เพราะมหาวิทยาลัยตกอยู่ในสภาพไร้ผู้บริหารสูงสุดตัวจริงมาแล้วหลายปี นับว่าเป็นสภาวะที่ค่อนข้างเลวร้าย เนื่องจากการตัดสินใจใด ๆ ที่เป็นการวางแผนระยะยาว หรือโครงการใหญ่ ๆ นั้น มิสามารถดำเนินการได้ ต้องวางไว้เพื่อให้ผู้บริหารสูงสุดตัวจริงมาเป็นผู้ดำเนินการประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งผู้ที่ทำหน้าที่แทนในช่วงเวลาสั้น ๆ ผลัดเปลี่ยนกัน มากหน้าหลายตา บ้างก็พยายามเรียนรู้และมุ่งมั่นทำงานให้มีคุณภาพ แต่บางคน บางกลุ่ม หลงอยู่กับอำนาจ พรรคพวก และผลประโยชน์ สภาพเช่นนี้หากมองเพียงผิวเผิน มองอย่าง คนโลกสวย หรือคนไร้สามัญสำนึกก็คงไม่ได้เป็นภาวะการณ์ที่เลวร้ายอะไร ทุกอย่างยังคงเป็นไป ดั่งเดิม ทั้งที่ในความเป็นจริงภาวะที่ไม่ได้ใช้ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญาหน้าหน้า เปรียบเหมือนการย้ายอยู่กับที่ซึ่งก็ไม่ต่างอะไรกับการเดินถอยหลังเพราะมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เดินหน้าได้ทั้งระยะห่างไปหลายสิบลี ยิ่งถ้าผู้เข้ามาทำหน้าที่แทนทำงานที่ส่อไปในทางทุจริต แสวงหาแต่ผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง นั้น ๆ นอน ๆ เดิน ๆ มุ่งหาแต่อำนาจและ ใช้แต่ไหวพริบแกล้งคนด้วยแล้ว ก็เป็นที่แน่นอนว่าวิกฤตมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่จะทับทวี ถึงขั้นแตกหักจนยากแก่การซ่อมแซม แก้ไข และพัฒนา นั่นคือ ความหายนะที่ส่งผลต่อ อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย และสังคมส่วนรวมในวงกว้าง สุดท้ายชาติบ้านเมืองจะอยู่รอดได้อย่างไร เหตุการณ์สด ๆ ร้อน ๆ ที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัย แห่งหนึ่งซึ่งนำหน้าวันวิบัติอย่างยิ่ง ส่งผลให้มหาวิทยาลัยนั้นหมดโอกาสที่จะได้รับทุนวิจัย ต่อเนื่อง เนื่องจากหน่วยงานวิจัยระดับชาติที่ให้ทุนได้ประเมินผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยนั้น ให้ไม่ผ่าน และขึ้นบัญชีดำเพียงมหาวิทยาลัยเดียวในบรรดามหาวิทยาลัย 20 กว่าแห่ง ทั่วประเทศที่ได้รับทุน อีกทั้งระงับไม่ให้ทุนเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป และกำชับให้ผู้วิจัยปรับปรุง ผลงานวิจัยใหม่ โดยเก็บข้อมูลจริงไม่ใช่คัดลอกหรือปรับเปลี่ยนงานของผู้อื่นมาใช้ประโยชน์ ภาพอันงดงามของมหาวิทยาลัยที่สร้างกันมายาวนานจึงปนเปื้อนแล้วใครจะรับผิดชอบ

ภาพปกวารสารฉบับนี้เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงความจริงหลายอย่างในแวดวง มหาวิทยาลัยในปัจจุบันที่ขาดหัวหรือขาดผู้บริหารสูงสุดตัวจริง แต่น่าประหลาดใจว่า แม้ใน ภาวะคับขันเช่นนี้บุคลากรบางภาคส่วนยังคงใช้ชีวิตสุขุมพุดโดยไม่ได้รับรู้ร้อนรุ่มหนาวถึงภาวะ ความเป็นความตายของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่รู้กันในปัจจุบันว่า มหาวิทยาลัยกำลัง ต้องการผู้นำที่มีวิสัยทัศน์หรือมีกิน มีใช้บ่อยให้หมุ่หมากาไ้เข้ามาคุยเสีย ขั้บถ่ยสิ่งปฏิญูล

จนส่งกลิ่นคลุ้งไปทั่ว นอกจากนี้ในภาวะที่อัตราการเกิดของประชากรลดลง และแน่นอนว่าจำนวนผู้เรียนย่อมลดลงเป็นเงาตามตัว จึงส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มหาวิทยาลัยหลายแห่ง จึงได้จัดหลากหลายยุทธวิธีในการแย่งชิงนักศึกษากันอย่างเข้มข้น เห็นได้จากการเพิ่มจำนวนนักศึกษาจากต่างภูมิภาคหรือจากต่างสัญชาติ มหาวิทยาลัยทางภาคเหนือหลายแห่งเดินสายหานักศึกษาถึงจังหวัดทางภาคใต้ บางแห่งมีการเปิดรับนักศึกษาหลายรอบและบางรอบล่วงหน้าเป็นปีโดยมิได้คำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนแต่ประการใด เพราะจำนวนผู้เรียนที่ลดลงย่อมส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะด้านการจัดสรรงบประมาณ และมีผลโดยตรงต่อหลักสูตร อีกทั้งการที่เทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีศาสตร์ใหม่เกิดขึ้นมากมาย ในขณะที่ความรู้บางชุดกลายเป็นชุดความรู้ที่ล้าหลัง ส่งผลให้บางหลักสูตรต้องปิดตัวไปอย่างน่าเสียดาย ในขณะที่หลาย ๆ หลักสูตรต้องควบรวมกันเพื่อความอยู่รอด ทั้งนี้แม้ว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ พากันปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่คงต้องมองให้เห็นภาพในมุมที่กว้างขึ้นว่า การปรับตัวจะนำไปสู่ทางรอดได้จริงหรือ ในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงแม้ต้องกระทบหลายฝ่าย อาจจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าแนวทางใดจะนำไปสู่ทางรอดหรือกลายเป็นทางตัน รวมถึงการแก้ปัญหาที่ตรงจุดที่และตรงประเด็นหรือไม่ด้วย หากจะเปรียบเทียบการปรับตัวของมหาวิทยาลัยก็เหมือนกับกบในหม้อต้มที่ใช้ไฟอ่อน ในเมื่อไฟร้อนขึ้นกบก็พยายามปรับตัวเองให้เข้ากับความร้อนที่เพิ่มขึ้น แต่สุดท้ายแล้วเมื่อความร้อนเพิ่มขึ้นจนถึงจุดเดือด ก็แน่นอนว่าไม่มีกบตัวใดสามารถทนความร้อนในระดับนี้ได้ ในที่สุดก็กลายเป็นกบต้มที่ตายอยู่ในหม้อนั่นเอง อย่างไรก็ตามในขณะที่การเปลี่ยนแปลงอาจจะดูรุนแรงในตอนต้น แต่สุดท้ายก็อาจนำไปสู่ทางรอดได้ ซึ่งเปรียบได้กับกบในหม้อต้มเช่นกัน การใส่กบลงในหม้อต้มน้ำที่เดือด กบบางตัวอาจตายแต่บางตัวที่ไหวตัวทันสามารถติดตัวออกจากหม้ออย่างทันท่วงทีและรอดตายได้ จึงเห็นได้ว่าภัยที่เข้ามานั้น หากไม่มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต หรือมีกิ้งก่งกล่าวข้างต้น ก็คงจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทันท่วงทีและตรงประเด็น มิหนำซ้ำทำให้อาจถูกต้มไปพร้อม ๆ กันทั้งหมดก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามในภาวะวิกฤตเช่นนี้หากมองให้เป็นโอกาส คือ การยอมรับความจริงและพยายามสร้างความร่วมมือโดยเฉพาะบุคลากรภายในเพื่อร่วมกันหาทางออกให้แก่มหาวิทยาลัย มุ่งใช้ธรรมาภิบาลแทนการใช้อำนาจ เลิกการแบ่งพรรคแบ่งพวก เลิกหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ พวกเราทั้งหลายคงจะได้เป็นกบที่กระโดดออกจากหม้อต้มได้อย่างปลอดภัย

ในส่วนของวารสารฯ เองไม่พ้นสถานะที่ต้องมีการปรับตัวเช่นกัน โดยเฉพาะในเชิงการพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ต้องอาศัยความซุซุมคัมภีรภาพ ความละเอียด ความประณีต ความรอบคอบ และความแม่นยำทั้งในเชิงเนื้อหา รูปแบบ และ การใช้ภาษา จึงเป็นที่แน่นอนว่าย่อมมีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับข้อผิดพลาดดังกล่าว พร้อมทั้งมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น ในส่วนนี้จึงขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและชี้ข้อผิดพลาดมายังกองบรรณาธิการ รวมถึงขอบพระคุณทุกคำชมเป็นอย่างสูงที่ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่กองบรรณาธิการด้วย ด้านบทความที่พิมพ์เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ยังคงเน้นการรักษาคุณภาพและความหลากหลายเช่นเดิม เริ่มจากบทความรับเชิญของศาสตราจารย์สายันต์ ไพรชาญจิตร เรื่อง “อริยสัจแห่งวัฒนธรรม” บทความนี้ทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนถึงการเกิดมุมมองใหม่ให้แก่สังคม ที่ผ่านการกลั่นกรองด้วยการศึกษาภาคทฤษฎี (ปริยัติ) และการลงมือทำ (ปฏิบัติ) จนเกิดเป็นบทความทางวิชาการชิ้นนี้ (ปฏิเวธ) ด้วยการนำเอากระบวนการทางพุทธศาสนา คือ กระบวนการของหลักอริยสัจ 4 มาเสนอให้เป็นแนวทางการดำเนินงานทางวัฒนธรรม การนำเอาสองศาสตร์มารวมกันได้อย่างลึกซึ้งน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง “กระบวนการทัศน์หลังสมัยใหม่ นิยมในพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร” ของทีสิวัสส์ อารังสานต์ ได้เปิดมุมมองใหม่ต่อพระอัจฉริยภาพของพระองค์ผ่านผลงานด้านทัศนศิลป์ วาบทศิลป์ และวรรณศิลป์ ที่ช่วยให้เชื่อว่าพระองค์มีมุมมองด้านแนวคิดหลังสมัยใหม่นิยมได้อย่างเห็นภาพ นอกจากนี้ยังมีบทความที่น่าสนใจอีกหลายเรื่อง คือ บทความเรื่อง “การเมืองเหนือพื้นที่ป่าเขา : การต่อสู้ทางวาทกรรมผ่านประวัติศาสตร์นิพนธ์เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงทางภาคเหนือ” ของวิเชิต ทวีกุล ที่ได้ศึกษาประวัติศาสตร์นิพนธ์มาช่วยให้เข้าใจถึงเรื่องราวของกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงทางภาคเหนือ รวมทั้งบทความเรื่อง “หลักเกณฑ์และความจำเป็นในการรับรองสิทธิทางภาษาในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย” ของณัฐดนัย นาจันทร์ ที่ช่วยให้ตระหนักว่าสิทธิทางภาษากับการใช้ล่ามแปลภาษาเป็นคนละเรื่องกัน และทุกคนควรจะมีสิทธิในการใช้ภาษาพูดของกลุ่มชาติพันธุ์ของตนต่อกระบวนการยุติธรรมสำหรับบทความของภิมพิลธิษฐ์ เตชะราชันย์ เรื่อง “พัฒนาการบทบาทของภาษาอังกฤษในนโยบายการเรียนการสอนภาษาของไทย” ช่วยให้เข้าใจถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีบทความ เรื่อง “ความหมายและ

ภาพลักษณ์ กินนอหฺรฯ ในมุมมองของคนใต้” โดยพรพันธุ์ เขมคุณาศัย และปริยากรณ์ ชูแก้ว ที่ได้ศึกษากินนอหฺรฯ ทั้งในมุมมองกว้างและเชิงลึก บทความเรื่อง “การอนุรักษ์คลองท่าทองใหม่ โดยชุมชนมีส่วนร่วม” ของอัมพวรรณ หนูพระอินทร์และคณะ ซึ่งได้ลงพื้นที่ศึกษาและนำผลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในชุมชน รวมถึงบทความเรื่อง “แนวทางการสร้างความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ของวิฑูรย์ ชุนหนู ที่มุ่งศึกษาบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อหาแนวทางการเป็นอิสระจากภาครัฐซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง สำหรับบทความสุดท้าย คือ บทความวิจัยเรื่อง “การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง” ของปิยดา สุนทรปิยะ ได้ศึกษานายหนังประเคียง ระฆังทอง นายหนังการเมืองคนสุดท้ายของประเทศไทยที่ยังคงเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งที่ขาดเสียมิได้คือ บทปริทัศน์หนังสือ ในเล่มนี้ อรอำไพ นัปลิบ ได้ปริทัศน์หนังสือ เรื่อง “คราสและควินิน” งานเขียนของพิพัฒน์ พสุธาธาติ ซึ่งได้วิพากษ์ปากไก่และใบเรือ ของนิธิ เอียวศรีวงศ์ นับว่าเป็นอีกงานหนึ่งที่นำงานดังกล่าวมาเปิดมุมมองได้อย่างน่าสนใจ

ท้ายที่สุดนี้กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียนทุกท่านที่ให้เกียรติส่งบทความมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์อย่างไม่ขาดสาย ทั้งจากผู้เขียนหน้าใหม่ที่สร้างสรรค์มุมมองใหม่ทางวิชาการ และผู้เขียนหน้าเก่าที่ยังอนุเคราะห์ส่งบทความเข้ามาอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้วารสารฉบับนี้มีความหลากหลาย และมีความแกร่งทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุมาลัย กาลวิบูลย์

วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2561

สารบัญ

บทบรรณาธิการ	ก
บทความรับเชิญ อริยสัจแห่งวัฒนธรรม สายันต์ ไพรชาญจิตร	1
บทความวิชาการ กระบวนทัศน์หลังสมัยใหม่นิยมในพระอัจฉริยภาพของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทิสวัส อ่างสานต์	29
การเมืองเหนือพื้นที่ป่าเขา : การต่อสู้ทางวาทกรรม ผ่านประวัติศาสตร์นิพนธ์เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ บนพื้นที่สูงภาคเหนือ วิเชิต ทวีกุล	63
หลักเกณฑ์และความจำเป็นในการรับรองสิทธิทางภาษา ในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ณัฐดนัย นาจันทร์	97
พัฒนาการบทบาทของภาษาอังกฤษ ในนโยบายการเรียนการสอนภาษาของไทย กิมพลิชัฐ เตชะราชันย์	121

สารบัญ

ความหมายและภาพลักษณ์ “กินนอหร่า” ในมุมมองของคนใต้ พรพันธุ์ เขมคุณาคัย ปรียากรณ์ ชูแก้ว	141
บทความวิจัย	
การอนุรักษ์คลองท่าทองใหม่โดยชุมชนมีส่วนร่วม อัมพวรรณ หนูพระอินทร์ และคณะ	173
แนวทางการสร้างความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วิทวัส ขุนหนู และคณะ	203
การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ปิยดา สุนทรปิยะพันธ์ และคณะ	233
ปริทัศน์หนังสือ	
คราสและควินิน วิวาทะ ปากไก่และใบเรือ อรอำไพ นัปลิบ	257
แนะนำผู้เขียน	273
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	278
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ	283
ใบสมัครสมาชิก	288